

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 15 korrik 2019
Nr. ref.: RK 1394/19

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI02/18

Parashtrues

**Qeveria e Republikës së Kosovës
[Ministria e Mjedisit dhe Planifikimit Hapësinor]**

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktvendimit të Gjykatës Supreme të
Kosovës, Rev. nr. 232/2017, të 15 nëntorit 2017**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është parashtruar nga Qeveria e Republikës së Kosovës, përkatësisht Ministria e Mjedisit dhe Planifikimit Hapësinor, në cilësinë e Organit Shpronësues, e cila përfaqësohet nga Avokatura Shtetërore e Republikës së Kosovës, nëpërmjet Avokatit Shtetëror, z. Shefqet Hasimi (në tekstin e mëtejme: parashtruesja e kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesja e kërkesës konteston Aktgjykimin [Rev. nr. 232/2017] e 15 nëntorit 2017 të Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata Supreme), nëpërmjet të cilit iu ishte refuzuar si e pabazuar kërkesa për revizion.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të kontestuar, përmes të cilit, sipas pretendimeve të parashtrueses së kërkesës, është shkelur Kushtetuta e Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), pa specifikuar saktësisht ndonjë të drejtë apo liri që mund të jetë shkelur.
4. Parashtruesja e kërkesës po ashtu ka kërkuar që identiteti i saj të mos zbulohet.

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në paragrafët 1 dhe 7, të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] dhe në paragrafin 4, të nenit 21 [Parimet e Përgjithshme] të Kushtetutës, në nenet 22 [Procedimi i kërkesës], 47 [Kërkesa individuale] të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) si dhe në rregullin 32 [Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve] të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).
6. Më 31 maj 2018, Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata), miratoi në seancën administrative plotësim-ndryshimin e Rregullores së punës, e cila u publikua në Gazetën Zyrtare të Republikës së Kosovës, më 21 qershor 2018 dhe hyri në fuqi 15 (pesëmbëdhjetë) ditë pas publikimit të saj. Rrjedhimisht, gjatë shqyrtimit të kërkesës, Gjykata i referohet dispozitave juridike të rregullores së re në fuqi.

Procedura në Gjykatë

7. Më 5 janar 2018, parashtruesja e kërkesës e dorëzoi kërkesën në Gjykatë.
8. Më 9 janar 2018, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Almiro Rodrigues gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Altay Suroy (kryesues), Snezhana Botusharova dhe Bekim Sejdiu.
9. Më 24 janar 2018, Gjykata njoftoi parashtruesen për regjistrimin e kërkesës dhe i dërgoi një kopje të kërkesës Gjykatës Supreme. Në po të njëjtën ditë, Gjykata i dërgoi një kopje të kërkesës edhe palës së interesuar F.I.TH., duke e ftuar këtë të fundit që të paraqesë komentet e tij në Gjykatë në afat prej 7 (shtatë) ditësh nga dita e pranimit të shkresës së Gjykatës. Brenda afatit të përcaktuar, Gjykata nuk pranoi ndonjë koment nga F.I.TH.

10. Më 16 qershor 2018, u përfundoi mandati gjyqtarëve: Snezhana Botusharova dhe Almiro Rodrigues. Më 26 qershor 2018, u përfundoi mandati gjyqtarëve: Altay Suroy dhe Ivan Čukalović.
11. Më 9 gusht 2018, Presidenti i Republikës së Kosovës emëroi gjyqtarët e rinj: Bajram Ljatifi, Safet Hoxha, Radomir Laban, Remzije Istrefi-Peci dhe Nexhmi Rexhepi.
12. Më 22 gusht 2018, Kryetarja e Gjykatës nxori Vendimin nr. GJR. K102/18 për zëvendësimin e gjyqtarit raportues Almiro Rodrigues, dhe në vend të tij gjyqtar raportues u caktua gjyqtari Bajram Ljatifi.
13. Më 2 tetor 2018, Kryetarja e Gjykatës nxori Vendimin nr. KSH. K102/18 për zëvendësimin e gjyqtarëve Altay Suroy dhe Snezhana Botusharova, ku në vend të tyre u caktuan gjyqtaret: Arta Rama-Hajrizi (kryesuese) dhe Gresa Caka-Nimani.
14. Më 20 qershor 2019, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

15. Më 3 gusht 2011, parashtruesja e kërkesës, në cilësinë e Organit Shpronësues, me qëllim të zgjerimit të një rruge magjistrale, nxori Vendimin përfundimtar [nr. 09/29], nëpërmjet të cilit miratoi shpronësimin e pjesërishëm të dy ngastrave kadastrale të F.I.TH. Si kompensim për shpronësim, parashtruesja e kërkesës vendosi që në total, palës së interesuar F.I.TH, do t'i paguheshin 1,619.00 euro për të dyja ngastrat e tij kadastrale.
16. Pala e interesuar F.I.TH. kishte pranuar kompensimin real prej 1,619.00 eurosh nga parashtruesja e kërkesës. Megjithatë, duke qenë se ajo ishte e pakënaqur me shumën e kompensimit të akorduar nga parashtruesja e kërkesës dhe për faktin se nuk ishte kompensuar për rrënimin e objektit banimor-afarist që veçse e kishte në ngastrat e shpronësuar, F.I.TH. paraqiti propozim në Gjykatën Themelore në Prishtinë - dega në Glllogoc (në tekstin e mëtejme: Gjykata Themelore), duke kërkuar kompensim real më të lartë për ngastrat e tij kadastrale si dhe kompensim për rrënimin e objektit banimor-afarist që e kishte në pronat e tij të paluajtshme.
17. Më 1 shtator 2014, Gjykata Themelore, përmes Aktvendimit [CN. nr. 36/13], miratoi në tërësi propozimin e palës së interesuar, F.I.TH. Me atë rast, Gjykata Themelore ndryshoi Vendimin Përfundimtar [nr. 09/29] të 3 gushtit 2011 të parashtrueses së kërkesës duke: (i) caktuar shumën prej 2,944.00 euro si kompensim real në vend të shumës prej 1,619.00 euro që ishte akorduar fillimisht nga parashtruesja e kërkesës; dhe duke (ii) caktuar kompensim real prej 17,690.00 euro për objektin banimor-afarist, gjegjësisht, shumën totale prej 20.634.00 euro së bashku me kamatën përkatëse prej 7% për objektin banimor-afarist të palës së interesuar, F.I.TH., i cili ndodhej në të njëjtat ngastra kadastrale që ishin shpronësuar e më pas rrënuar nga parashtruesja e kërkesës për qëllim të ndërtimit të rrugës magjistrale. Nga shuma e tërësishme e gjykuara, Gjykata Themelore, theksoi se do të zbritet vetëm shuma tashmë e paguar tek

pala e interesuar, F.I.TH., në vlerë prej 1,619.00 euro ashtu që, në total, kompensimi i akorduar nga Gjykata Themelore e që do të pranohej nga pala e interesuar F.I.TH. ishte 19,015.00 euro.

18. Kundër Aktvendimit të Gjykatës Themelore, parashtruesja e kërkesës paraqiti ankesë në Gjykatën e Apelit për shkaqe të shkeljes thelbësore të dispozitave të Ligjit mbi Shpronësimin e Paluajtshmërisë, vërtetimi i gabuar dhe jo i plotë i gjendjes faktike dhe zbatim të gabuar të së drejtës materiale, duke kërkuar që Aktvendimi i gjykatës së shkallës së parë të ndryshohet në mënyrë që të refuzohet kërkesa e palës së interesuar, F.I.TH., ose t'i kthehet çështja Gjykatës Themelore për rishqyrtim dhe rivendosje.
19. Më 3 shtator 2015, Gjykata e Apelit, përmes Aktvendimit [CA. nr. 3642/14], e miratoi ankesën e parashtrueses së kërkesës si të "themeltë" dhe e ktheu çështjen në Gjykatën Themelore për procedim të sërishëm.
20. Më 10 mars 2017, Gjykata Themelore, duke shqyrtuar të njëjtin rast por tashmë në rivendosje, përmes Aktvendimit [C. nr. 38/15] e miratoi sërish propozimin e palës së interesuar, F.I.TH., ashtu që urdhëroi që ky i fundit të kompensohet nga parashtruesja e kërkesës në vlerë prej 2,944.00 euro për shpronësimin e dy ngastrave kadastrale dhe 17,690.00 euro për objektin banimor-afarist, gjegjësisht shumë totale prej 20,634.00 euro. Sikurse herën e parë, edhe tani Gjykata Themelore vendosi që shuma prej 1,619.00 euro që tashmë iu ishte paguar palës së interesuar, F.I.TH., do të zbritet nga shuma totale e kompensimit që ai duhej të pranonte nga parashtruesja e kërkesës.
21. Kundër aktvendimit të lartcekur, parashtruesja e kërkesës paraqiti ankesë në Gjykatën e Apelit për shkak të shkeljes esenciale të dispozitave të procedurës jokontestimore dhe për shkak të aplikimit të gabuar të së drejtës materiale.
22. Më 24 korrik 2017, Gjykata e Apelit, përmes Aktvendimit [Ac. nr. 2001/2017], e refuzoi si të pabazuar ankesën e parashtruesit të kërkesës dhe e vërtetoi Aktvendimin [C. nr. 38/15] e 10 marsit 2017 të Gjykatës Themelore. Gjykata e Apelit konsideroi se pretendimet ankimore të parashtrueses së kërkesës lidhur me lartësinë e caktimit të kompensimit për pronat e paluajtshme të palës së interesuar, F.I.TH., ishin të pabazuara. Sipas Gjykatës së Apelit, mendimet e ekspertëve të pavarur dhe profesional kishin arsyetuar në mënyrë të gjithanshme dhe kishin sqaruar saktë se në çfarë parametra dhe kushte e kishin bazuar vlerësimin e tyre lidhur me shumat e propozuara të kompensimit.
23. Kundër aktvendimit të lartcekur të Gjykatës së Apelit, parashtruesja e kërkesës paraqiti kërkesë për revizion në Gjykatën Supreme. Para kësaj të fundit, parashtruesja e kërkesës pretendoi shkelje qenësore të dispozitave të procedurës jokontestimore dhe aplikim të gabuar të së drejtës materiale, duke propozuar që dy aktvendimet e instancave më të ulëta gjyqësore ndryshohen dhe propozimi për rivlerësim i palës së interesuar, F.I.TH., të refuzohet apo të njëjtat aktvendime të prishen dhe t'i kthehen Gjykatës Themelore në rivendosje.
24. Më 15 nëntor 2017, Gjykata Supreme, përmes Aktvendimit [Rev. nr. 232/2017], e refuzoi si të pabazuar revizionin e paraqitur nga parashtruesja e kërkesës dhe

konfirmoi ligjshmërinë e vendimeve të marra nga Gjykata Themelore dhe ajo e Apelit.

25. Gjykata Supreme e arsyetoi Aktgjykimin e saj me sa vijon:

“Gjykata Supreme e Kosovës [...] ka gjetur se gjykata e shkallës së parë dhe gjykata e shkallës së dytë duke vërtetuar drejt dhe në mënyrë të plotë gjendjen faktike kanë zbatuar dispozitat e procedurës kontestimore dhe të drejtën materiale kur kanë gjetur se është i bazuar propozimi i propozuesit [palës së interesuar F.I.TH.] për kompensim real për patundshmërinë e eksproprijuar, sipas vlerësimit të ekspertëve. Ekspertët në fjalë mendimet e veta i kanë dhënë në mënyrë profesionale duke vlerësuar në mënyrë të gjithanshme dhe duke sqaruar se në çfarë parametra dhe kushte janë bazuar kur i kanë dhënë vlerësimet e veta profesionale, duke caktuar çmimin e tregut të paluajtshmërisë së eksproprijuar në bazë të dhënave mbi vlerën qarkulluese të kësaj zone, duke pasur parasysh kriteret më relevante të cilat kanë ndikuar në çmimin kushtetues të kësaj sipërfaqe në momentin e vlerësimit.

Për mendimin e vet ekspertët kanë dhënë arsye të mjaftuara për të gjitha faktet relevante të cilat në tërësi i aprovon edhe kjo gjykatë. Prandaj janë të pabazuara pretendimet e revizionit lidhur me aplikimin e gabuar të së drejtës materiale.

Nga sa u tha më lart e në bazë të dispozitës së nenit 222 e lidhur me nenin 230 të LPK-së [Ligji për Procedurën Kontestimore], u vendos si në dispozitiv të këtij aktvendimi”.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

26. Parashtruesja e kërkesës pretendon se Gjykata Supreme përmes vendimit të kontestuar i ka shkelur asaj të drejtat dhe liritë e garantuara me Kushtetutë, pa specifikuar ndonjë dispozitë të saktë të Kushtetutës e cila do të mund të ishte shkelur.
27. Parashtruesja e kërkesës theksoi se përkundër faktit që ajo ka shfrytëzuar të gjitha procedurat ligjore - gjykatat e rregullta i kanë marrë vendimet e tyre me shkelje të së drejtës materiale ku, sipas saj, “është dëmtuar shteti i Kosovës” përmes vendimeve “të njëanshme” e që kanë rezultuar në pasurim të pabazë të palës së interesuar F.I.TH.
28. Në këtë aspekt, parashtruesja e kërkesës pretendon se gjykatat e rregullta nuk kanë marrë për bazë ligjet e ndërtimit dhe se është dëmtuar shteti i Kosovës përmes vendimeve të marra me shkelje kushtetuese.
29. Parashtruesja e kërkesës përmes arsyetimit të kërkesës së saj i propozon Gjykatës Kushtetuese me sa vijon: “bazuar në provat, skicat nga tereni, fotot ku shihen se objekti ka qenë jashtë përdorimit, nuk është largu nga vija e shpronësimit por pronarët kanë penguar vazhdimësinë e punimeve deri sa është detyruar që Ministria e Infrastrukturës ta ndërton një mur të gjatë 105m dhe të gjërë 1.5, andaj ka lejuar vazhdimin e punimeve”. Sipas parashtrueses së kërkesës, këto janë prova bindëse se objektin nuk e ka rrënuar Ministria e

Infrastrukturës por me dëshirë paditësi [pala e interesuar, F.I.TH.] dhe punëkryesi.

30. Në fund, parashtruesja e kërkesës i drejtohet Gjykatës me kërkesën si në vijim:

“Gjykatës Kushtetuese i propozojmë që të aprovohet kërkesa e kundërpropozuesit [parashtrueses së kërkesës] që ka të bëjë me vlerën e objektit në vlerë prej 17,690 euro që konsiderohet pasurim pa bazë. Unë i prezantova provat e pakontestueshme. Kërkoj drejtësi”.

Pranueshmëria e kërkesës

31. Gjykata së pari shqyrton nëse parashtruesja e kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe me Rregullore të punës.
32. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 21 [Parimet e Përgjithshme] dhe paragrafëve 1 dhe 7, të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, të cilët përcaktojnë:

Neni 21 i Kushtetutës
[Parimet e Përgjithshme]

“4. Të drejtat dhe liritë themelore të parashikuara me Kushtetutë vlejnë edhe për personat juridikë, për aq sa janë të zbatueshme”.

Neni 113 i Kushtetutës
[Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara]

“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar”.

[...]

“7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

33. Gjykata, po ashtu, i referohet nenit 47 [Kërkesat individuale] të Ligjit, i cili parasheh:

Neni 47 i Ligjit
[Kërkesa individuale]

“1. Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tij individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik”.

“2. Individ i mund të ngre kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

34. Fillimisht, për sa i përket përmbushjes së këtyre kriterëve, Gjykata vlerëson se parashtruesja e kërkesës është palë e autorizuar e cila në cilësinë e personit juridik si palë e një kontesti civil në nivel horizontal konteston një akt të një autoriteti publik, përkatësisht Aktvendimin [Rev. nr. 232/2017] të 15 nëntorit 2017 të Gjykatës Supreme, pasi i ka shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj. Si rrjedhojë, Gjykata konstaton se parashtruesja e kërkesës i ka përmbushur kriteret e parapara me nenet 21.4, 113.1, 113.7 të Kushtetutës dhe nenin 47 të Ligjit.
35. Megjithatë, Gjykata duhet gjithashtu t'i referohet edhe kriterëve tjerë relevante të pranueshmërisë të përcaktuara në Ligj dhe në Rregullore të punës, respektivisht, nenit 48 [Saktësimi i kërkesës] të Ligjit dhe rregullit 39 (1) (d) të Rregullores së punës, të cilët përcaktojnë:

Neni 48 i Ligjit
[Saktësimi i kërkesës]

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj”.

Rregulli 39
[Kriteret e pranueshmërisë]

“(1) Gjykata mund ta konsiderojë një kërkesë të pranueshme nëse:

[...]

(d) kërkesa qartëson saktësisht dhe në mënyrë adekuate paraqet faktet dhe pretendimet për shkelje të të drejtave apo dispozitave kushtetuese”.

36. Për sa i përket përmbushjes së këtyre kriterëve, Gjykata fillimisht thekson se neni 48 i Ligjit pasqyrohet dhe konkretizohet më tutje nga rregulli 39 (1) (d) i Rregullores së punës dhe si të tilla – këtë dy rregullime – duhet të lexohen bashkërisht.
37. Në këtë drejtim, Gjykata vëren se neni 48 i Ligjit përmban gjithsej dy kërkesa. E para konsiston në (i) obligimin e parashtruesve të kërkesës dhe detyrimin e tyre që të qartësojnë saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendojnë se iu janë cenuar nga autoriteti publik – vendimin e të cilit e kontestojnë; dhe, e dyta konsiston në (ii) obligimin e parashtruesve të kërkesës dhe detyrimin e tyre që të specifikojnë aktin konkret të autoritetit publik që dëshirojnë ta kontestojnë para Gjykatës Kushtetuese. Që të dy këto kriterë të nenit 48 të Ligjit e veçanërisht kriteri i parë i atij neni reflektohet edhe në rregullin 39 (1) (d) të Rregullores së punës ku kërkohet që një kërkesë e parashtruar në Gjykatë duhet të qartësojë saktësisht dhe në mënyrë adekuate të paraqet faktet dhe pretendimet për shkelje të të drejtave apo dispozitave kushtetuese.
38. Sa i përket këtyre kriterëve të pranueshmërisë të përcaktuara me Ligj dhe më tej të specifikuara në Rregullore të punës, Gjykata thekson se përkundër faktit që

parashtruesja e kërkesës ka specifikuar qartë se e konteston Aktvendimin [Rev. nr. 232/2017] të 15 nëntorit 2017 të Gjykatës Supreme, ajo nuk e ka përmbushur detyrimin e saj ligjor që të *“qartësojë saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar”* nga autoriteti publik, përkatësisht Gjykata Supreme në rastin konkret. Parashtruesja e kërkesës nuk ka arritur që në mënyrë të saktë dhe adekuate të paraqesë pretendimet për shkelje të të drejtave dhe lirive të saj të garantuara me Kushtetutë.

39. Në këtë aspekt, Gjykata rikujton se parashtruesja e kërkesës nuk ka theksuar asnjë nen të Kushtetutës e as nuk iu është referuar asnjë të drejtë apo liri të garantuar me Kushtetutë që potencialisht do të mund t’iu ishte shkelur. As vet kërkesa e parashtruesit nuk e ka bërë të mundur që nga substanca e saj të kuptohet saktësisht se çfarë ankese të nivelit kushtetues ka dashur të ngre parashtruesja e kërkesës.
40. Në pretendimet e dorëzuara në Gjykatë, parashtruesja e kërkesës thekson se shteti i Kosovës ka pësuar dëme dhe se kjo Gjykatë duhet të shikojë provat materiale siç janë: fotot, skicat e terenit, çështjet e ndërtimit etj. dhe të vërtetojë se pala e interesuar F.I.TH. ka përfutur nga një pasurim i pabazë. Megjithatë, parashtruesja e kërkesës nuk saktëson apo shpjegon në asnjë mënyrë se si veprimet e tilla kanë rezultuar në shkelje të të drejtave të saj të garantuara me Kushtetutë apo se çfarë në fakt është lidhshmëria faktike e këtyre fakteve me pretendimet e paspecifikuara dhe konfuze që ajo bën në kërkesën e saj.
41. Prandaj, në dritë të rrethanave të lartcekura, Gjykata konstaton se kërkesa e parashtruesit nuk saktëson qartë dhe në mënyrë adekuate se cilat të drejta dhe liri të garantuara me Kushtetutë pretendohet se janë shkelur dhe si e tillë kërkesa duhet të refuzohet për mosplotësim të kriterëve të pranueshmërisë të parapara me nenin 48 të Ligjit në lidhje me rregullin 39 (1) (d) të Rregullores së punës.
42. Si rrjedhojë, Gjykata përfundon se kërkesa e parashtrueses duhet të deklarohet e papranueshme.

Kërkesa për moszbulim të identitetit

43. Nëpërmjet formularit të dorëzuar në Gjykatë, parashtruesja e kërkesës kërkoi nga Gjykata që të mos zbulohet identiteti i saj. Kërkesën e tillë e bëri vetëm duke shënjuar pjesën e formularit kur kërkohet të vendoset shënuesi (X) se a dëshiron parashtruesi që identiteti t’i zbulohet apo jo. Në atë pjesë, Gjykata vëren se parashtruesja e kërkesës e kishte shënjuar me X pjesën e formularit ku thuhet që *“të mos zbulohet”* identiteti.
44. Megjithatë, Gjykata vëren se në pjesën ku kërkohet që të sqarohen arsyet për moszbulim të identitetit, parashtruesja e kërkesës nuk paraqiti asnjë arsye.
45. Lidhur me këtë, Gjykata i referohet rregullit 32 (6) të Rregullores së punës, i cili parasheh:

“(6) Palët në kërkesë që nuk dëshirojnë që identiteti i tyre të zbulohet në publik, duhet të tregojnë arsyet që justifikojnë një largim të tillë nga rregulli i qasjes publike në informata në procedurën në Gjykatë. Gjykata me

shumicë votash autorizon moszbulimin e identitetit ose e jep atë pa një kërkesë nga një palë. Kur lejohet moszbulimi i identitetit nga Gjykata, pala duhet të identifikohet vetëm me initiale ose me shkurtesa apo me një shkronjë të vetme”.

46. Duke u bazuar në mungesë të plotë të arsytimit nga parashtruesja e kërkesës lidhur me atë se përse duhet të mos zbulohet identiteti i saj, Gjykata konstaton se kërkesa e tillë duhet të refuzohet si e pabazuar. (Shih rastin tjetër të Gjykatës Kushtetuese ku është bërë kërkesë për moszbulim të identitetit, KI74/17, parashtrues *Lorenc Kolgjera*, Aktvendim për papranueshmëri, i 5 dhjetorit 2017).
47. Për më tepër, në rastin konkret parashtruese e kërkesës është Qeveria e Republikës së Kosovës, përkatësisht Ministria e Mjedisit dhe Planifikimit Hapësinor, e cila përfaqësohet nga një avokat i Avokaturës Shtetërore të Republikës së Kosovës dhe Gjykata nuk sheh asnjë arsye legjitime se përse duhet të mbahet i fshehtë identiteti i parashtrueses së kërkesës, e cila për më tepër është një autoritetet publik në Republikën e Kosovës.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës, në pajtim me nenin 113, paragrafët 1 dhe 7 të Kushtetutës, nenin 48 të Ligjit dhe rregullin 39 (1) (d) të Rregullores së punës, më 20 qershor 2019, njëzëri

VENDOS

- I. TË DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. TË REFUZOJË kërkesën për moszbulim të identitetit;
- III. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- IV. TË PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- V. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Bartram Ljajfi

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi